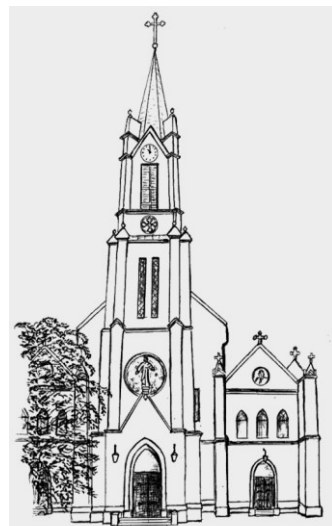

Főplébániai Hírlével

Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia lapja
2019. december 25. Karácsony
Jézus Krisztus Születése

Megszületett! - Emeljük egymást az égig!

Mit tegyünk az ünnepen? Emeljük egymást az égig! Jézus azt kéri tőlünk, hogy fogadjuk be őt a szívünkbe.

Jézus születése nem mindennapi esemény volt. Egy napon Máriát, a gyönyörű fiatal lányt egy angyal - Gábiel - kereste fel Názáretben. Meglepő hírt közölt vele. Elmondta, hogy Isten Őt választotta ki. Így bátorította: Ne félj Mária! Isten előtt kedves vagy! Fiat szülsz, és Jézusnak nevezd. Ő a magasságos Isten Fia, aki megszabadítja a népet a bűneitől.

Véget ért a rövid adventi idő. Amikor e rövid idő alatt az adventi vásárokat, boltokat, plázákat jártad, vajon hányszor szálltál magadba, hányszor gondolkoztál el a kegyelmen, amit Jézustól kaptál? Mert tudjuk, hogy karácsony vásárlásos szokások csak a 20. században születtek meg, a karácsonyi vásárok csak 20-30 éves rendezvények. Ha beállok ebbe a sorba, mit érzek?

Újabb és újabb dolgok jönnek, amiket megkívánok, és egyszer csak rájövök, hogy megkötözött ember lettem. A vallásos ember így gondolkodott, és most is így kellene: karácsonyra fel kell készülni, imával, böjttel, csenddel. A mai világ az ellenkezőjét teszi. Adventben nincs böjt, csend: minden vásárban ott a sok finomság, már a karácsonyi ételek. Amikor papként kezdtem, adventben még nem tartottunk zenés rendezvényt, bulit, bált. Ma ez árad ránk mindenütt. A téren a színpadokról, az iskolai, munkahelyi karácsonyokban. Családomban természetes volt a böjt, Ádám-Éva napján is. Az ételek készültek, de nem nyalogodtunk előre belőle. Súlyos volt az ünnepnek, az ünneplés módjának.

Régen az anyagi szegénység ellentéte volt az ünnep. Ma a kiégett, kifáradt ember, a lelki szegénység ellentéte kell legyen. Szeretet ünnepe. De hogyan? Lehetünk isteni módon szeretők, akik elfelejtik a sérelmet, nem tartják számon a bajt, a megbántásokat: egy a fontos - szeretettel orvosoljuk a sebeket, szeretetben álljunk egymás mellé, és emeljük egymást az égig! Emeld a másikat az égig! Amit megtapasztaltál hitből, istenszeretetből, oszd meg embertársaddal. Ilyenkor még a nem hívó is elfogad egy-egy hitbeli szót, lelki támaszt.

A mostani lapszám különleges. November végén, a Szentföldön jártunk, 50-en a plébániánkról. Ez a kép is akkor készült Betlehemben, ahol épp ott jártunkkor építették a város karácsonyfáját. Háttérben a Születés Bazilikája. Úgy gondolom, a zarándoknak egész más lesz a mostani karácsonya, átjárja a szent helyek emléke, az ottani imádságok ereje. Fogadjátok szeretettel a sok szép és lelkes élménybeszámolót plébániánk zarándoklatáról. Ez a zarándokok lelki emelője, sok szép kincset, élményt akarunk átadni, megosztani minden olvasóval.

Áldott karácsonyt! - Zoltán atya

A főplébánia Szentföldi zárándoklata

2019 november 21-30 között.

Hogy sikeres volt a zárándoklat, az is jelzi, hogy sokan akartak írni az újságba élményükről. Nem is fér bele minden beszámoló. Néhányat válogattunk, úgy, hogy a legtöbb helyről, eseményről írjon valaki. 9 nap, napi átlag 5-6 meglátogatott hely, és minden napon valami külön program ezenkívül, ez körülbelül 60 eseményt jelentene. Ennyihez külön könyvet kellene kiadni.

Imádságos szeretettel közöljük a beszámolókat.

Szentföldi zárándoklat - Betlehemben

November 22-én plébánosunk, Zoltán atya 60. születésnapján utaztunk el Betlehembe. Csoportunk két másik tagja is ezen a napon ünnepelte születésnapját, így tökéletes volt az időpontot erre a látogatásra. A júdeai Betlehem Palesztinában található, Jeruzsálem közelében. Bár izraeli fennhatóság alá tartozik, határon kellett átmennünk. Először a Pásztorok Mezejét látogattuk meg, ami a város szélén található egy domb tetején. A pásztorok itt tanyáztak, amikor megtudták az Úr angyalától, hogy megszületett a Megváltó. A templomban Zoltán atya felolvasta az evangélium ide vonatkozó szakaszát, ami a kihelyezett nagy könyvben magyarul is megtalálható volt. Ezt követően két karácsonyi dalt a „Mennyből az angyalt” és a „Pásztorok, pásztorokat” énekeltük el. A falon körben a képeken láthattuk, ahogy a pásztorok megkapták a hírt Jézus születéséről, a betlehemi csillag ragyogását és Jézus születését. Engem az a kép ragadott magával, amikor a pásztorokat betöltötte a nagy fényesség és közben énekeltünk. Ekkor belegondolva abba, hogy azon a helyen vagyok, ahol ez a csoda történt, teljesen elérzékenyültem, megérintett a hely és a környezet, úgy éreztem, mintha én is most kapnám a hírt, átéltem az ott történtekeket. Nekem ez volt a betlehemi látogatás csúcspontja. A templom mellett két kis barlangba is be tudtunk menni, ahol a pásztorok laktak.

Innen Betlehem főterére utaztunk, ahol már állt a karácsonyfa, éppen fejezték be a díszítését. Ez segített abban, hogy karácsonyi hangulatunk legyen, bár nyári meleg lévén elég nagy volt a kontraszt. A tér egyik sarkában található a görög katolikus Születés temploma és vele összeépülve a római katolikus Szent Katalin templom, ahonnan a karácsonyi éjféli misét szokták közvetíteni.

A Születés templomában egy alacsony kapun át léphettünk be, így mindenki meghajol az Úr előtt. Elég hosszú sor kígyózott a születés

barlangjához, de kezdetben elég fegyelmezettek voltak a sorban állók. Úgy készülődünk lélekben a Krisztussal való találkozásra, hogy közösen, Zoltán atya vezetésével lassan lépkedve előre, elimádkoztunk egy rózsafüzért. Közeledve a nagy pillanathoz, amikor megláthatjuk azt a helyet, ahol Urunk megszületett és az ima erejének köszönhetően újra elérzékenyültem, ahogy a csoportból többen is. Sajnos ezt a felemelő érzést a várakozás alatt megtörte, hogy egyre több csoport jött be a templomba és hangosan beszéltek mind az idegenvezetők, mind a csoportok tagjai. Az oltár mögött vezetett le a lépcső a kis barlangba. Egyre izgatottabb lettem, hogy milyen lesz a várakozás és készülődés után a találkozás nagy pillanata. Sajnos nagy volt a tolongás a lépcsőn lefelé, amit nem tudtam kizárni, és amikor végre megérinthettem a csillagot, ahol Krisztus emberré lett, elég gyorsan elküldött az őt, hogy mások is helyet kapjanak. Nagyon meg akartam élni azt a pillanatot, amikor a csillagot érinthetem, de az Úr nem hagyta, hogy én irányítsam. Kicsit még a barlangban maradtam a bölcső helyét megnézni és hátravonulva imádkozni. Látva, hogy volt, akit nagyon megérintett a születés helyszíne és a csendes ima a barlang mélyén nekem is meghozta azt a felfoghatatlan és megható érzést, hogy milyen csoda történt velem, hiszen itt állhatok, ahol Isten emberré lett.

Innen egy zárt folyosón átmentünk a Szent Katalin templomba, ahonnan sikerült lemennünk abba a barlangba, ahol Szent József tartózkodott Urunk születése alatt, akkor ugyanis még nem volt szokás a papás szülés.

Hatalmas élmény volt az egész szentföldi út, de ennek egyik legmeghatározóbb élménye volt a betlehemi látogatás. Hálás vagyok, hogy eljuthattam férjemmel, Zsolttal együtt erre a szent helyre, ráadásul éppen Zoltán atya kerek születésnapján. Henter Ági

Szentföldi zarándoklat - Kána

Szentföldi utazásunk számomra egyik legszebb élménye a Názárettől alig 10 kilométerre fekvő Kána városába történő látogatásunkhoz kötődik.

Tudjuk a Szentírásból (Jn. 2,1-12), hogy Jézus az első csodáját a galileai Kánában vitte véghez. Jézus Máriával és tanítványaival vett részt egy lakodalomban. Amikor édesanyja jelezte, hogy fogytán a bor, Jézus a nagy kőkorsókban levő vizet finom borra változtatta.

Fontos számomra, hogy Jézus a menyegzőket, az örömnépeket sem kerülte, egyáltalán nem vetette meg a földi élet örömeit. Nekem ez azt is jelenti, hogy a bűn nem a szerelemben és házasságban vagy az evésben-ivásban van. Ha a szívünkben nincs gonoszság, akkor nyugodtan élhetünk a világban, örülhetünk, ünnepelhetünk, attól csak még közelebb kerülünk Istenhez. Jézus első, a kánai menyegző során véghezvitt csodatételének emlékére épült templomban lehetőségünk nyílt minderről a csoda helyén is elgondolkodni.

Az altemplomban egy nagy zsidó kőkorsót láttunk, amit itt találtak és talán Jézus is ilyeneket töltetett színültig tele vízzel, hogy azután borra változtassa azok tartalmát.

A felső templomban láttuk a menyegzőről szóló képet, ami a házasság megszentelését állította elénk. Ehhez kapcsolódik a kánai látogatásunk legemlékezetesebb élménye. A

12 jelenlévő házaspárnak lehetősége volt ezen a szent helyen, egy oldalsó kápolnában a házassági fogadalmának megújítására. Zoltán atya vezetésével fogadtunk (más 11 házaspárral együtt) ismét egymásnak holtomiglan-holtodiglan tartó örök hűséget. Megható volt Ági szemébe nézve újra elismételni egymásnak a több mint 32 évvel ezelőtt tett ígéretünket, majd újra felhúzni Ági ujjára a gyűrűt. Minderről még egy gyönyörű, helyi pecséttel, aláírásokkal és Zoltán atya kézjeggyel is ellátott tanúsító okiratot is kaptunk!

Elhagyva a templomot a szomszédos utcákban található boltok egyikében meg is kóstoltuk az édes kánai bort, koccinthatunk a házassági fogadalmunk megújítására. Persze vettünk is néhány kis üveggel; volt, amit az esti beszélgetések közben másokkal megiszogattunk, de azért maradt egy kevés, amit hazahoztunk, hogy majd gyerekeinkkel és házastársaikkal közösen bontsuk meg a következő közös találkozásunkkor.

Hálás vagyok, hogy Ágival együtt eljuthattunk Jézus első csodájának helyszínére, és hogy lehetőségünk volt házassági fogadalmunk megújítására.

Henter Zsolt

Világmeéretű Szentségimádás Krisztus Király előestéjén!

November 23-án Krisztus Király főünnepének előestéjén, világmeéretű Szentségimádásra invitáltak a szervezők minden jóérzésű embert, hogy nagyon sok ország ezernyi templomában összegyűlve imádkozzunk azokért, akik még nem találkoztak Jézussal.

(Kol.1,15) Egy óra Szentségimádás, amely minden nemzetet összeköt. Ő a láthatatlan Isten képmása, és minden teremtmény első szülöttje, mert benne teremtetett minden az égből és a földön, a láthatók és láthatatlanok, a trónusok és uralmak, a fejedelemségek és hatalmasságok.

Minden őáltala és őérte teremtetett. Ő előbb van mindennél, és minden benne áll fenn. Mert úgy tetszett az Atyának, hogy benne lakjon a teljesség, és hogy általa engeszteljen ki magával mindent, ami földön és a mennyben van azáltal, hogy békességet szerzett keresztyének vérével.

Isten titka, misztériuma az, hogy a Krisztusba való beépülés által minden ember meghívást nyer az üdvösségre és a mennyi dicsőségre. Zoltán atya még elutazásunk előtt regisztrált, kifejezve csatlakozásunkat a világméretű Szentségimádásra.

Szervezésének köszönhetően és az Ő vezetésével ötvenen Izraelben voltunk zárándoklaton, ahol csatlakoztunk a világméretű Nemzetközi Szentségimádáshoz, lelkileg ezzel is közelebb kerülve a 2020-ban

Budapesten megrendezésre kerülő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra. Ekkor már harmadik napja tartott a lelki feltöltődésünk, hiszen eljuthatunk **Jeruzsálembe**, meglátogatva a Miatyánk templomát, ahol Jézus tanította a Miatyánkot a tanítványainak, majd séta a Virágvasárnapi úton a Dominus Flevit templomhoz, ahol az Úr megsiratta Jeruzsálemet. Folytattuk utunkat a Getszemáni kertbe, a Szenvedés Sziklájához, ahol Jézus elmondta utolsó imáját. Következő nap Keresztelő Szent János születésének helyét kerestük fel és a Vizitáció templomát, ahol Szűz Mária találkozott Erzsébettel és elénekelte a Magnificatot.

Betlehemben Urunk születésének helyére, a Születés Bazilikába látogattunk. A szombati világméretű Szentségimádás előtt még eljutottunk Sion hegyére, az Elszenderülés templomába, ahol a Boldogságos Szűz Mária elszenderült. Meglátogattuk a zsidó főpap, Kaifás házát, ahol Jézust fogva tartották és Péter elárulta az Urat.

Este szálláshelyünk a Notre Dame De Sion nővérek háza Kápolnájában csatlakoztunk a Nemzetközi Szentségimádáshoz.

Felemelő érzés volt ennyi lelki feltöltődés után imákkal, énekekkel dicsérni az Urat. Szívet-lelket felemelő érzés volt az Oltáriszentség közelében lévő két szent, Illés és Mózes próféta szobra közelében áldani, dicsérni, magasztalni az Urat és hálát adni a sok kegyelemért.

Erdélyi Katalin

Názáret - az Angyali üdvözlés temploma

Zarándokutunk egyik legfontosabb helyszíne számomra Názáretben az Angyali üdvözlés bazilikája volt. A kétszintes bazilika alsó szintjének középpontjában van Mária háza – az Angyali üdvözlés barlangja. Mária válasza az angyalnak - „Az Úr szolgáló leánya vagyok: történnék velem szavaid szerint” - mindig sokat jelentett számomra. Felemelő érzés volt azon a helyen imádkozni, odatenni magamat és családomat az Úr elé, ahol Mária szavai elhangzottak több, mint 2000 évvel ezelőtt.

A bazilikától száz méterre található a Szent József templom, amelyet Szent József háza fölé építettek.

A bazilika a szállásunktól 5 percre volt (visszafelé 10 percre) – így esténként is le tudtunk menni imádkozni. Kedd este lelki élményekben gazdag nap után (reggel megnéztük a bazilikát, részt vettünk a

Szentmisén, Kánában 11 házaspárral együtt megújítottuk házassági fogadalmunkat majd fölmentünk a Tábor hegyre) este 14-en csatlakoztunk Zoltán atyához és lementünk a bazilikába Rózsafüzér imádságra.

Názáret: nemzetközi szentségimádás

Amikor beértünk a templomba, éppen az énekeket tanították a különböző nemzetiségű, mintegy 500 zarándoknak, hogy együtt tudjuk imádkozni a Szent József olvasót. A könyörgéseket hat nyelven olvasták fel és közösen válaszoltuk, énekeltük „Szent József könyörögj érettünk”. Magyarul hangosan nem olvastak könyörgést, de mindnyájan odavittük az Úr elé a magunk szándékait, Szent József és Szűz Mária közbenjárását kérve. Az első tizedet az Angyali Üdvözlés barlangjánál imádkoztuk el, majd együtt imádkozva,

énekelve átmentünk a Szent József templomba. Az imádság a Szent József barlangban fejeződött be. Az oltár elé helyezték a Szent Józsefet és Jézust ábrázoló képet. A barlangba mérete miatt, már sokkal kevesebben fértünk be, de nekünk megadatott az a lehetőség, hogy ott lehettünk, és imádságos lélekkel odatérdekelhettünk Szent József és Jézus elé.

Szép befejezése volt ez az imádság ennek a kegyelmekben gazdag napnak.

Migrainé Ruff Klára

A Galileai-tengeren

(Tiberias tava, Kinneret tó, Genezáreti-tó)

Szentföldön való zarándoklatunk során Jézus útját követve bejártuk a galileai vidéket, mely során kiemelten vártam a vízre szállást a Galileai tengeren.

A tenger partja olyan vidék volt, amit az Úr Jézus gyakran meglátogatott. Itt szaporította meg először a kenyeret, tanított a nyolc boldogságról, itt történt a gyógyítások nagy hányada. Innen hívta el első követőit, Simon Pétert és testvérét, Andrást, valamint a másik testvérpárt, Jakabot és Jánost; itt történt Péterék csodálatos halfogása s az is, mikor Jézus feltámadása után halat sütött tanítványainak, míg várta őket, hogy visszatérjenek a halászatból s itt, a tó partján kérte meg Pétert, hogy legeltesse nyáját.

A hajóba történő beszállás után zarándoktársunk hátizsákjából előkerült címeres nemzeti lobogónk árbócra felvonása alatt elénekeltük himnuszunkat. Elcsukló hangon és boldogan énekeltem, hiszen az Úr Jézus is velünk utazott, vigyázva kis csapatunkra, mert utunk viharmentesen zajlott. Hajónknak lehetetlen volt elsüllyednie, mert rajta volt az, aki által Isten megváltja a világot. Nincs olyan vihar, ami el tudja süllyeszteni azt a hajót, amin Jézus Krisztus utazik. Ezért, hívd be Te is őt a hajódba! Néztem a vízen az aranyhidat és hazagondoltam azokra, akiknek nem adatott meg az, hogy itt lehessenek és hálás szívvel imádkoztam értük. Szabóné Arany Ibolya

Hogyan éltem meg a Szentföldi utazást?

Évek óta vágytam, hogy egyszer én is eljussak arra a helyre, ahol Jézus született, élt és meghalt értünk.

Amikor Zoltán atya megemlítette, hogy ezt az utat tervezi őszre zarándokútként, boldog voltam. Rögtön nem mondtam igent, hiszen nagyon sok hátráltató dolog jött az életemben. Itt csak egyet ragadok ki az a párom mozgáskorlátozottsága. - Vajon ki fogja ellátni? Ételt ki adni neki? Minden nap azért imádkoztam, hogy ezt segítsen az Úr megoldani. Aztán gondoltam, lesz, ami lesz, jelentkezem. Az imádságom segített. Húgom, barátnőm, gyermekeim átvállalták ezt a feladatot. Ezután nagy örömmel készültem az utazásra.

Már az első nap csodálatosan kezdődött.

Jeruzsálem a hatalmas város, kedves fogadtatás, az Olajfák hegye, a finom ebéd, a

Miatyánk templom, Getszemáni kert és persze a szentmise is ámulatba ejtett.

Alig akartam elhinni, hogy igen én itt vagyok Jeruzsálemben.

Az utolsó előtti nap a szentmisét a Péter Primátusa templom kertjében tartottuk a

Genezáreti-tó partján. Számomra itt volt az a hely, amikor úgy éreztem, szárnyalok. Csodálatos érzés fogott el és éreztem, Jézus velem van. Amit éreztem, nagyon nehéz leírni. Boldogság, szívemben bizsergés és öröm töltött el. Reméltem és vágytam arra, hogy ezt egyszer a Szentföld valamelyik részén érezni fogom. A Galileai-tenger partján a gyönyörű kertben, pálmafák alatt talált rám ez a

boldogság. Azt gondoltam, úgy tudok mind ezért hálát adni az Úrnak, ha én olvasom fel a könyörgést a szentmisében.

Minden egyes nap és hely lenyűgözött, ámulatba ejtett.

Hálás vagyok a Jó Istennek és mindenkinek, aki segített abban, hogy ez a csodálatos utazás megvalósuljon. Pétervári Éva

Szent Péter templomai a Szentföldön

Péter a köszikla a hit oszlopa

Nagy izgalommal, érdeklődéssel készültem ere a zarándokútra. Milyen lesz? Milyen lelki feltöltődést kapok? Ezek a kérdések voltak bennem. A megváltó útján járni, ott lenni azokon a helyeken, azokon a köveken, ahol ő is járt. Fantasztikus élmény volt. Péter apostolnak három fontos temploma van a Szentföldön. Szent Péter Jaffai temploma, ahova Kornéliusz százados küldöttsége ment. Az árulás, a kakaskukorékolás, Gallicantu temploma Jeruzsálemben. És a Péter Primátusa templom a Genezáreti-tó partján. Számomra ez a két utóbbi templom volt a legfontosabb! Szent Péter bűnbánati

temploma annak emlékét őrzi, hogy a kakaskukorékolás után rájön, bizony megtagadta mesterét, és bánatában elsírta magát.

Péter Primátusa templom gyönyörű környezetben fekszik a tóparton. Itt kapta meg Péter a főhatalmat Jézustól. Ez a két dolog számomra azt jelenti, hogy Jézus mindenkinek megbocsát, ha megbánja bűneit. Sokat lehetne még írni, mert csodálatos utunk volt, ragyogó időben. Még ma is nehezen hiszem el, hogy eljuthattam a Szentföldre.

Dr. Pétervári Erzsébet

A zarándokcsoport Jerikóban a Jó Pásztor templomban november 25-én, mise után

Ui: Zoltán atya, a kerek születésnapomra szerveztem ezt a zarándokutat. De egy napon születtem Erzsikével, és Ibolyával, csak más évben. És még volt két születésnapos, és 3 Katalin névnapos is az úton. Együtt ünnepeltünk, és imádkoztunk. Öröm számomra, hogy társultak hozzám! Öröm, hogy senkit nem kellett noszogatni, sokáig kérlelni a cikkek írására.

Szent József tisztelete Názáretben

Názáret a legnagyobb palesztin, arab város Izraeli területén. (Betlehem, Jerikó stb. a Palesztin hatóság területén van.) A hely gyönyörű, a város körülölel bennünket. Vacsora után vagyunk. A Rosary Nővérek kolostorából gyalog indulunk a barlanghoz, Mária házához, az Angyali üdvözet Bazilikájához.

Itt adja tudtára Máriának Gabriel főangyal az örömhírt, hogy fia születik. Jelenleg kétszintes a bazilika, és az altemplomban van a barlang. Úgy tudjuk, hogy itt lehetett Mária gyerekkori otthona. A barlangban oltárt is elhelyeztek.

Kedves palesztin és nemzetközi gitáros zene fogadott bennünket. Rózsafüzérre készülünk. Megjönnek a papok és a segédkezők. Kis bevezető ima, majd a pap elindul a Szent József templomba. Kezébe vitte, mint egy ereklyét szent József képét kis Jézussal a karján. Útközben a rózsafüzért imádkozzuk, ki-ki a maga nyelvén. A Szent József templomban záró imádság volt, majd lementünk a barlangba, ahol Szent József háza állt egykoron. Az oltár lábánál az atya letette a József képet. Rövid ima és ének következett. Hódolatát fejezte ki. Mi is kísértük, énekeltünk. A szeretet lángra gyúlt szívünkben. Mindannyian tiszteletet tehattunk. Odatérdelhettünk az oltár elé. Különös nagy öröm járta át szívemet. Ezen a reggelen ide jöttünk misére is. Csodálatos volt. Elmondani is alig tudom. Édesapám huszonöt éve halott és József a keresztnéve. Így neki is köszöntem mindent. Imádságos lelkek egymásra találtak. Így lehet, hogy testem utolérte a lelkemet egy kis időre. És minden nap volt egy ilyen csoda. Nagy ajándék volt számomra ez a nap, és persze a többi is!

Edelényi Ernőné, Rita

Az utolsó este Názáretben

Názáret. Ma egy közel 50 ezer lelket számláló település Alsó-Galilea hegyei között. Régi vágyam teljesült azzal, hogy eljuthattam abba a városba, ahol Mária és József szeretetétől övezve élte életét a Mester. A reggeli napfelkelésben a szállásunk kertjéből letekintve lelki szemeimmel próbáltam elképzelni milyen lehetett a látvány a hegyoldalból 2000 éve. Sokunkat átjárta az az érzés, hogy valóban szent helyen, a Szent Család földjén járunk.

De talán mindannyiunknak, az utolsó este, a „búcsú” este pillanatai maradtak meg örök emlékül. Zoltán atyával szinte hagyományt teremtve vacsora után egy kis csoporttal, aki tehetett és érzett még magában elég erőt egy fárasztó nap végén, kacsaringós utcákon és szűk sikátorokon át vezetett le az utunk a názáreti Angyali üdvözet Bazilikához. Az altemplom egészen késő estig nyitva volt, lehetőséget teremtve a nap végi elcsendesedésre, imádságra. Szépen körbe ültük Mária grottáját (kis barlang, üreg), ahol a hagyomány szerint Gábiel köszöntötte

Máriát. Olyan otthonos volt minden, úgy éreztem, éreztük a gitáros dicsőítés közben, hogy otthon vagyunk, megérkeztünk, a helyünkön vagyunk. A szervezők nagyon kedvesen felkérték Zoltán atyát is evangélium olvasásra. Arabul, franciául, angolul, olaszul, magyarul hallhattunk a szentírásból részleteket és így még jobban átéreztük, mennyire összetartozunk Krisztusban. Őbenne mind egyek és egymás testvérei vagyunk! Kivonuláskor az ott szolgáló atya egészen behozta közénk a legszentebb oltáriszentséget, szinte ontva ránk a kegyelmet és szeretetet. Én ezt éreztem és a szemeket látva zárandoktársaimmal mind ezt éreztük. Éreztük a LEGSZENTEBBET! Ezek egyszerre voltak az öröm és meghatódottság könnyei valamennyiünk szemében. Nem tudhatjuk, járunk-e még valaha földi életünk során Jézus földjén, de biztos vagyok abban, hogy a szívünk egy darabját is örökre ott hagytuk magunkból. Hálás szívünk egy darabját ott, ahol az Ige testté lett értünk...

Hlavács Csaba

A Szentsír

Megfogalmazni a megfogalmazhatatlant, beszélni az el nem mondhatóról....

Zarándokolni a Szentföldön egy semmivel össze nem hasonlítható út volt. Váltakoztak a mesés szép tájak és az elhanyagolt külsejű városok. Jézus életének szinte minden jelentős pontján voltunk. Felfoghatatlan hogy ott járhattunk ahol Ő is!

A Szentsír temploma sötét és lehangoló volt belülről. Egy nagy templomon belül egy mauzóleumra emlékeztető építmény áll a sír fölött. Körülbelül három órát kellett sorban állnunk, sűrű tömegben. Nem volt könnyű ez a sorban állás, de én ajándékként tekintettem a nehézségekre, hiszen mintha osztozhattunk volna Jézus szenvedésében. A három óra várakozás, Jézus 3 órás szenvedésére emlékeztetett a kereszten.

A tömeget nem igazán koordinálták, a bejáráshoz közeledve került elő egy arab férfi, aki ordítózva próbálta terelni az embereket. Mintha egy római katona bukkant volna elő mai ruhában. A helyben semmi ájtatos nem volt, tömeg, lökdösődés, méltatlankodás és a rend őrének ordítóása. Csoportunk is szétszóródott, ketten-hárman kapaszkodtunk egymásba.

A hosszú várakozás után körülbelül 20 másodpercet tölthettünk a Szentsírban. Turista szemmel semmi értelme nem volt ennek a délutánnak. Hála Jézusnak mi kaptunk zarándok szemet és találkozhattunk, a Megfeszítettel és a Feltámadottal!

Abban a 20 másodpercben megállt a világ. Belém hasított egy nagyon mély érzés. Itt

támadtál fel! Kiszakadt belőlem mélyről a zokogás.

Az ajtót őrzők többször rám kellett szóljanak, hogy fel tudjak állni és kijöjsek. Olyan misztikus ereje van a helynek, amit nem lehet szavakba önteni. Oda mindenkinek el kell menni, végig kell állni. Meg kell élni, hogy valóban feltámadt! Eddig sem volt kétségem a feltámadásban, de itt a bőrömmön éreztem ...

Tóth Ildi

Betlehemi békeláng

Szentföldi zarándoklatunk során születésnap ajándékként eljutottam a Betlehemi Születés Templomába. Csendes alázattal és örömteli érzéssel érinthettem meg azt a helyet, ahol a Megváltónk született. Különös békesség futott át rajtam, hiszen a születés helyének fenséges kisugárzása van, szavakkal nehezen kifejezhető. A szentföldi zarándoklat előkészületi időszakában, - mint a 33. számú gróf Széchenyi István cserkészcsapat tagja - cserkésztestvéreimtől felkérést kaptam, hogy Betlehemből, Urunk születésének helyén égő örökmécsesről hozzak Betlehemi békelángot. Ez a kérés teljesíthetetlennek tűnő feladat volt számomra, mert az utazás során erről szó

sem lehetett, hiszen repülőn nyílt láng nem szállítható.

Mivel azonban a cserkészek nagyon leleményesek, találtak megoldást. A láng 1986-tól egy osztrák cserkészcsapat szervezésében lámpásba zárva különleges eljárás során repülővel érkezik meg Bécsbe, ahol egy nagyszabású ünnepség keretében veszik át az egyes országok, nemzetek cserkészküldöttei. A láng a béke hírnöke, hiszen Betlehemben Jézus születésekor az angyalok énekükben békességet kívántak minden embernek (Lk 2, 14). Ez a láng a karácsony szellemét hordozza és elsősorban arra emlékeztet, hogy Isten egykor emberré lett, és ma is köztünk él, és szeret minket. Ez a láng a szeretet, az összetartozás, a biztonság és a kölcsönös bizalom jele. Lángját

nagy odafigyeléssel, gondosan óvjuk, hogy ki ne aludjon – ezzel is mutatva azt, hogy a béke nem jön el magától, tenni kell érte. A gyertyával gyertyát gyújtva továbbított láng megtanít arra, hogy a békét is – ugyanúgy ahogy a lángot – , embertől emberig kell továbbadni.

A láng Isten szeretetének és békéjének üzenetét hordozza. Magyarországi december 15-i átvétele után az otthonunkban őrzött lángot sok szeretettel hozzák cserkésztestvéreim a templomba 24-i pásztorjáték után. Innen lehet vinni tovább otthonaitokba, barátaitokhoz, terjesztve a szeretetet, az összetartozást, a béke fényét.

Szabóné Arany Ibolya

Összefoglaló gondolatok a szentföldi zarándokútról...

Szentföld...

Ilyen néven ne keresse senki a hivatalos térképeken. A kifejezés a Közel-Kelet egy régiójára utal, melynek nagyon komoly vallási jelentősége van. Területileg a mai Izraelt, valamint Jordánia és Libanon egyes részeit foglalja magában. Központja Jeruzsálem. Jeruzsálemet nemcsak a keresztény és a zsidó vallás tekinti legszentebb helyének, hanem az iszlámnak is harmadik legszentebb városa.

Nekünk sem szentföldi, hanem izraeli vízumunk volt, mégis azt éreztük, hogy ahol járunk, az nem egy egyszerű turistanevezetesség, az valóban szent föld, a három világvallás több évezredes jelenléte nagyon is ott vibrál a levegőben. Valami megfoghatatlan, valami semmivel össze nem téveszthető.

Itt született Jézus. Itt tevékenykedett, tanított, gyógyított, itt szenvedett kereszthalált, majd itt támadt fel. Ez az a föld, mely ezáltal Jézushoz köthető, szentségét ebből nyeri, és ettől válik a keresztény vallás legszentebb helyévé.

Nem tudom, hogy „nyers” turistaként, nem vallásos lelküllettel el lehet-e ide jönni. Egyáltalán érdemes-e ide így közelíteni? Azt hiszem, ha valakinek ez mégis sikerül, akkor sem tudja kivonni magát a hatása alól. Valami megfoghatatlan kell, hogy hasson rá is. Valamit éreznie kell!

Én is kábultan járkáltam egyrészt engedve, hogy a hely atmoszférája minél jobban hasson rám, ugyanakkor a jelenben maradva kerestem a legmegfelelőbb módot, perspektívát, ahonnan egy suta képet

készítve, egy kívülállónak is meg tudom próbálni átadni a helyben átélteket.

Folyamatosan tódulnak a kérdések azóta is. Mit hoztam onnan? Jobb ember lettem? Mélyült a hitem? Változott az istenképem? Mindenesetre könnyebb térbe helyezni az eddig "csak úgy" misén hallott, bibliában olvasott eseményeket.

Újságírók felütésnek mondják egy cikk első szavait, mondatát. Ennek olyannak kell lennie, hogy felkeltse az olvasó érdeklődését, hogy azután el is olvassa az adott irományt.

Nos, felütésnek szenzációs volt, hogy landolás után a repülőtérről egyenesen az Olajfák-hegyére mentünk, ahonnan beláttuk egész Jeruzsálemet és idegenvezetőnk behelyezte a mai térbe a kétezer évvel ezelőtti események helyszíneit.

Idegenvezetőnk, Dan felkészültsége, személyisége számomra egy újabb isteni érv volt. Nagyon jó volt, hogy őt küldte nekünk az iroda (Gondviselésnek is nevezhetjük). Tőle is, Zoltán atyától is töményen áradt az infó. Minden helyszínen a tudnivalókat a legmegfelelőbb, de még emészthető mennyiségben kaptuk. Eleve sűrű volt a program és két helyszín közt a buszon is kis színes érdekességekkel szolgáltak mindketten, alig győztük elraktározni ezeket. Utunk nagy érdekessége, dilemmája (megfelelő rész aláhúzendó) volt, hogy bár eredeti bibliai tájakon jártunk, amit láttunk, szinte semmi nem volt eredeti. Legtöbbször a hagyomány szerinti helyeket láttuk, de ezek eredetiségét nem mindenhol támasztották alá egyértelmű jelek, írások, régészeti kutatások.

Lényegében ahány felekezet szerzett birtokot az eredeti történeti helyeken, mindegyikük a maga területén belülről teszi annak a bibliai történetnek a pontos helyét. Így aztán Betlehemben, a Születés Templomában megtekintettük az örmények hagyománya által őrzött barlangot, majd mellette a Szent Katalin templom alatt egy másik barlangot is, mely egy másik hagyomány szerint ezt tekintette a világrajövetel szent helyének. De születési barlanggal lehetett találkozni a Pásztorok Mezején is, amely innen jó pár kilométerre húzódik.

Az is elhangzott például, hogy ha összeszednénk a világon található összes szent kereszt ereklyét, akkor nem 1, hanem nagyjából 14 keresztnyi fadarab, szilánk gyúlna össze. Ezen ha nagyon akarunk, lehet csodálkozni, ha nagyon akarunk, lehet megbotrányozni, de azt hiszem, nem ez a lényeg.

A hegyi beszéd helyén a Nyolc Boldogság Templomát is a hagyomány szerint építették fel anélkül, hogy GPS koordináták szerint pontosan tudták volna, hogy hol tanított Jézus több ezer embert. Azt már csak a legújabb kori kutatások támasztották alá, hogy a templom közelében van egy olyan pont, ami akusztikailag úgy működik, hogy mindenféle hangosítás nélkül is messzire hangzik a normál emberi szó.

Ilyen és ehhez hasonló impulzusok naponta számolatlanul. Alig győztük követni.

Benne maradt az emberben a "még". Eljönni ide újra még. Egyes helyszíneken még több időt eltölteni. Még jobban hagyni, hogy hasson. Ahogy múlnak a napok, ahogy ülepszik az élmény, úgy erősödik egyre a „még”...

Köszönet és hála! Elsősorban Istennek! De minden kedves Szervezőnek, Vendéglátónak, Zarándoktársnak is. Áldott, békés Karácsonyt!

Bleicher Imre

A Cursillo Észak-Pesti régiójának egy éve

Hagyományainkhoz híven ez évben is minden hónap első hétfőjén a plébánia Boldog Sándor Istvánról elnevezett termében találkoztunk mi, cursillót végzetek, ultreyára, ahogyan összejövételünket mozgalmunk nevezi. Nagy örömünkre idén is több testvérünkkel gyarapodott az újpesti cursillisták közössége. A havi programokat cursillós szempontjaink szerint úgy állítottuk össze, hogy az igazodjon az aktuális egyházi időszakhoz vagy ünnephez. Legtöbbször saját sorainkból kerültek ki a témát felvezető, és tanúságtevő előadónk. Az év elején a Henter házaspár beszélt a családon belüli lelki élet gyakorlásáról, imádkozásról; majd jártuk útjainkat Betlehem, Damaszkusz, Emmausz felé Nabilek Ágival és Jankó Péterrel azt elemelve, hogyan ismerhetjük fel Krisztust a mai időkben. Tavasszal a Golgota, illetve a boldogság felé való útkeresés estéit Tegzes Katalin nővér vezette. Faltus Kriszta júniusban megosztotta gondolatait a zarándokút lelki élményeiről. Ő és Miller Kriszti beszélt a kiscsoportban megélt lelki életükről szeptemberben. A (nagy)családon belüli evangelizációról Gilyén Elemért hallgattuk meg, aki, bár távolabbra kellett költöznie, rendszeresen részt vesz ezeken a hétfői estéken. Némileg rendhagyó volt az istenhit művészetek felől való megközelítése, amelyet

Bakosné Láng Ernesztin szép képeivel és Sz. Kovács János által válogatott irodalmi alkotásokkal mutatták meg nekünk. Végül októberben új „előadót” köszönthettük Grünwald Tamás személyében, aki a jelenkor boldog keresztény életéről beszélt a nem kis számú hallgatóság előtt.

Magyarország egyik legelső – még külföldön végzett – cursillista papjának Herpy Gyuri atyának szerető gondolatai tették teljessé a témákról alkotott gondolatainkat.

Az előadásokat követően minden alkalommal kiscsoportban osztottuk meg véleményünket a témáról, ezzel segítve a lelki töltekezést.

A Cursillo Mozgalom a spanyol polgárháborút követően kelt életre és a XX. század második felére megerősödött a világban. 1989 sok újat hozott, a rendszerváltozás hatalmas jelentőségű időszaka volt hazánkban, ekkor lépte át a vasfüggönyt, és a korábbi tiltás után itt is gyökeret vert. Így idén ünnepeltük mozgalmunk Magyarországra érkezésének 30. évfordulóját. Ennek a budapesti megemlékezésnek plébániánk adott otthont október közepén. A szervezésben oroszlánrészt vállalt Henter Ági és Zsolt. Az első években végezte el és lett cursillista pap esperes plébánosunk Horváth Zoltán atya, aki mindmáig gyakran szolgálja Krisztus ügyét a 3 napos lelkigyakorlatok alatt.

Tavasszal megünnepeltük egyházmegyénk sorrendben 100. női cursillóját, és majd megismételjük ezt jövőre a centenáriumi férfi cursillo idején februárban.

Szeptemberben Budapest adott helyszínt az országos cursillós találkozónak, ahol más egyházmegyékből is több százan vettek részt a programokon. Ez egyben felkészülés is volt a NEK 2020-as magyarországi eseménysorozatával egyidejűleg, 2020. szeptember 18-19-én, Budapesten megrendezésre kerülő Európa Ultreyára. Már idén országos imalánc indult

mindkét ünnepi találkozó eredményes lebonyolításának támogatására.

A fenti sorokat nemcsak visszatekintésnek, hanem kedvcsinálónak is szántuk. Amennyiben egy élő közösséghez szeretnél tartozni és felkeltette érdeklődésedet a cursillo mozgalom, keresd meg bármelyik cursillistát, aki szívesen ad tájékoztatást vagy segítséget ahhoz, hogy soraink közé léphess és Krisztus számíthasson Rád, ahogyan Te is számíthatsz Krisztusra. - De colores!

Bernolák Melinda
és Kőrössi Gábor

Gyerekprogramok az őszi szünetben

Az őszi szünetben kettő programot is szervezett az Újpesti Esperes-kerület.

Az első program a Holly win egy szentekről szóló lelki nap volt. Ezen a napon közel 40-en gyűltünk össze a plébánián. A nap kezdetén átmentünk a templomba, ahol Péter atyával imádkoztunk egy picit. Azután csapatokba rendeződtünk és kaptunk fél órát, hogy összeállítsunk 1-1 jelenetet szentekről, amit később elő kellett adnunk a többi csapatnak. Szerintem minden csapat kitett magáért, nagyon színvonalas előadások születtek. Az előadások után azokról a szentekről, akiket bemutattunk, volt összeállítva egy feladatsor. Ezen a „versenyen” mindenki nyertes volt.

A második napon kirándulni mentünk volna, de az eső miatt inkább az állatkertbe mentünk. Az állatok sem nagyon élvezték az esőt, az látható volt rajtuk, de szerencsére esőben is megtartották a fókashow-t. A fókák nagyon ügyesek voltak, mi pedig jól megtapsoltuk érte őket. Az Állatkert után elmentünk a Trófea cukrászdába és ettünk egy finom sütit.

Nagyon jó volt ez a két nap. Remélem, hogy majd jövőre is szerveznek ilyen jó programokat. Köszönjük az Atyáknak, a szervezőknek és a segítőknek hogy ilyen izgalmas napokat tölthettünk együtt!

Pirositz Marci

A KÖZÖSSÉG

1 - élmény és fontosság

Zarándok utunkról sok beszámoló olvasható, ezek mind egy-egy oldalát nyitják fel annak a naplónak, amelyet együtt írtunk saját lelkünkbe. Nekem a következők jutottak eszembe.

Először is szeretném felidézni azt, amit jó korán megtanultunk, csak időnként elfelejtünk: hitünk gyakorlása csak közösségben teljesebben ki. A keresztény ember kitárulkozik, Isten felé és a hasonlóan érző testvérei felé fordul, amikor imádkozik, a liturgia is folyamatosan többes számban szól hozzánk. Manapság sokszor mondják, hogy az egy templomba járók sem nagyon ismerik egymást, főleg, ha nem ugyanarra, hanem egy másik időpontra szoktak a szentmisére érkezni. Ha valaki nem látogat el más, a plébánián szervezett foglalkozásra,

kirándulásra, feladat elvégzésére, sokszor azt sem sejtjük, hogy a mise alatt ki mellett ül.

Pedig a közösségnek - akár imádkozásról, a rózsafüzér elmondásáról, vagy más együttes foglalkozásról, munkavégzésről van szó – mindenben megnövekedett ereje van, ezt bizonyíthatják azok is, akik gyakorolják a fentieket.

Hogyan szólíthatjuk egymást testvérnek, ha semmit sem tudunk társunk életéről, örömeiről, gondjairól, mert nincs semmi kapcsolódási pontunk a másikhoz? Ezek a gondolatok régóta foglalkoztatnak, de hogyan kapcsolódik mindez a szentföldi zarándoklathoz?

Utunk során, amikor új helyszínre érkeztünk gyakran összetaláloztunk más zarándok csoporttal, akik eltérő ázsiai külsővel, vagy színes bőrükkel látványosan különböztek az általunk megszokott európai vonásainktól.

Főleg a szabadban végzett misék során láttuk, de előfordult, hogy templomi miséjük idején érkezünk meg. Láttunk többek között vietnámi, más távol-keleti (malajziai vagy japán, esetleg koreai?), és etióp csoportot is misézni. Aki megállt és figyelt egy kicsit, a nyelvi különbség ellenére hamar rájött, melyik részénél tartanak. Jellemző pontok például a felajánlás, az átváltoztatás mozzanata, vagy a Miatyánk imádság mondása. Ekkor éltem át azt, hogy a Föld minden embere Isten gyermeke, a keresztségben Jézus és egymás testvére: ők is, akik talán a mi utazásunknak többszörösét teljesítve jöttek el a Szentföldre, hogy hitüket ezzel is elmélyítsék. Nagyon felemelő érzés volt. Együtt imádkoztunk, ha csak rövid időre is a más földrésről érkezett testvéreinkkel. Hasonlót észleltem fordított szereposztásban a Péter Primátusa templom mellett mondott szabadtéri szentmisénk alkalmából, ahol a körülöttünk mozgó emberek időnként diszkréten meg-megálltak, keresztet vetettek, figyelve a mi liturgiánkat. Mintha erre utalnának Zoltán atya adventi gondolatai december 12-i sorai: *„Az Isten országa meg végképp ilyen. Oda csak valakivel együtt, aki onnan jött, és éppen azért jött, hogy minket oda visszavezessen, csak vele együtt lehet bemenni. Ott semmi más nem számít a belépésnél, csak az, hogy Jézussal van-e közössége az illetőnek. Nem számít — egyáltalán nem számít — a származás, a műveltség, a pénz, a teljesítmények, a szépség és okosság. Csak az számít, hogy valakinek van-e az érette is meghalt, feltámadott Jézus Krisztussal valóságos közössége...”*

2 - Építő és megtartó erő

Az előző – adventi – lapszámban olvashattuk a hiánylistában, hogy nem készült cikk a templomi takarításról. Talán megoszthatta volna valaki(k) a munkavégzés nemes érzését, azt, hogy a közösség hasznára munkát végeztek önzetlenül. Azt is említette Zoltán atya, hogy 14 fő vett rajta részt. Nem tisztom a számokat pontosítani, de jelzem, hogy a 14 főből többen mind a két nap részt vettek a munkálatokon. Ez sajnos tovább rontja az arányokat.

Sok száz hívő látogatja rendszeresen templomunkat, használja a plébánia épületét. Mégis csak 14 fő (mínusz az ismétlődők

száma) érezte lelki kötelességének azt, hogy tegyen érte valamit, ami nem kötelező, nincs róla adatsor. Nem olyan rég egy ilyen közös takarításon annyian jöttünk össze, hogy néha nem jutott elég takarító eszköz mindenkinek. Ünnepek közeledtével a legtöbb embernek igénye van arra, hogy rendbe tegye belső és külső környezetét. Előbbire a katolikus hívő gyónással, áldozással (hányszor halljuk: évente legalább kétszer húsvétkor és karácsony idején kell?!), utóbbira a ház és környéke takarításával, rendrakásával is készül a méltó megünneplésre.

Ugyanakkor az ISTEN HÁZÁnak méltó előkészítésére irányuló kérést elengedi a füle mellett, rá nem vonatkozik, mert... Kifogás, az mindig akad: rossz időben hirdették; nekem más, lemondhatatlan programom van; fáj a derekam/lábam/kezem (nem kívánt rész törlendő); többször voltam már, most csinálja valaki más; túl meleg/hideg van erre a munkára stb. stb.

Ki tegye meg, ha nem mi, akik ide járunk? Elnézegetem a templomunk belső használati tárgyait: a padok, imakönyvtartók lekopott, legömbölyödött éleit, az ülések sok láb által bekoptatott fa elemeit, a gyóntató székek fényesre dörzsölt réz kilincseit. Hol lennének ezek a dolgok, ha a több, mint 100 éve rendeltetésüket betöltő tárgyainkat és magát az épületet gondos kezű elődeink nem tartották volna karban, javígtatták volna meg azért, hogy az újabb generációk is méltó helyen gyakorolják hitéletüket, ünnepeiket.

Társadalmunk változása miatt odáig jutottunk, hogy középiskolai szinten iskolai közösségi szolgálat vállalt munkaóráiról igazolást kell kérni ahhoz, hogy bizonyítványt kapjon a tanuló. Milyen ellentmondás ez! Persze, ha nem látja a szüleitől, idősebb, felnőtt rokonaitól azt, hogy fizetség nélkül, ún. társadalmi munkában is lehet munkálkodni egy jó ügy mellett, akkor nincs meg az a pozitív példa, ami neki is erkölcsi-lelki támaszt adhatna a későbbi időkre.

Sokszor hallhatjuk, ne úgy kezd, hogy ÉN (legyek az első, kapjam a legnagyobbat, érjem el a célt), hanem TI és MI. Most mégis javaslom a saját magunkon kezdődő személyes névmás használatot ebben a feladatkörben.

Ha sikerül átgondolni ennek a néhány sornak a lényegét, legközelebb talán többen leszünk.

Körössy Gábor

Zoltán atya 60. születésnapjának ünnepe

Mivel Zoltán atya a születésnapján nem tartózkodott Magyarországon, néhány nappal korábban, szombaton, az esti szentmisével kezdődött Zoltán atya születésnapjának ünneplése. Forstner Bertalan, az egyháztanács világi elnöke a szentmise végén köszöntötte Zoltán atyát, majd rövid időn belül elkezdődött kántorunk, Dankos Attila ünnepi orgonakoncertje, melyben Fekete Melinda Zsófia szaxofonművész közreműködésével több, értékes zenemű hangzott el. A templomban a sok vendég megrendülve hallgatta a szokatlanul szép előadást.

A koncert után a plébánián folytatódott Zoltán atya felköszöntése. Sok ember áldozatos munkájának hála, a lehető legnagyobb titokban végzett előkészületek után nagy asztalokon várták a finomabbnál finomabb ételek Zoltán atyát és a többi vendéget.

Zoltán atyát nem csak az egyháztanács elnöke köszöntötte fel egyházközségünk nevében, hanem Rákosszentmihályról, korábbi szolgálati helyéről is érkeztek

küldöttek, hogy ajándékot és jókívánságokat adjanak át Zoltán atyának.

Az ízletes falatok után gyönyörű és finom torták kerültek az asztalokra. Az ünnepségről mindenki örömmel és jóllakottan távozott a késő esti órákban.

Rónai András

(A 60 évből 15-öt töltöttem Újpesten, 12-öt itt a Főplébánián. Hála és köszönet érte!)

Mikulásünnepség

Mikulás napját követő vasárnapon a 9 órai szentmise után ismét meglátogattak minket a Mikulás. A bevezető ének alatt egyre több gyermek jelent meg a plébánia emeleti nagytermében, vidám énekléssel várták a Mikulást, aki hamarosan meg is érkezett. A kis gyerekek néhol meglepődve, néhol csodálattal mentek a Mikuláshoz az ajándékukért, de később a nagyobbak is sorra jutottak, ők már magabiztosabban, nagy örömmel vették át az ajándékot. Rónai András

Szent Mikós szerepében: Henter Zsolt, és egyik segítőtje Végh Marci.

A gyermeki arcok sokat mondanak. Bennük van a jóság. Jézus szeretete kísérje őket!

Miért szeretnék ott lenni az Eucharisztikus Kongresszuson?

Ma este főzés közben a fenti kérdés jutott eszembe.

Két évvel ezelőtt az egyik szomszéd nénink, hatalmas örömmel mesélt nekem, hogy ő 7 évesen volt ott a 1938-as kongresszuson. Ennyi év után is könnyes szemmel gondolt vissza a Hősök terére, ahol végeláthatatlan sorban jöttek be az atyák a szentmisére. Magával ragadó volt hallgatnom őt.

Eta néni már nem lehet ott a szeptemberi szentmiséken, **de én igen!**

A szívem mélyén nagyon érzem, hogy ez hatalmas ünnep lesz, mert a mi Éltetőnket, Teremtőnket, Megváltónkat fogjuk körbevenni és ünnepelni. A végtelenül irgalmas Atya

lehajolt hozzánk, fiában testet öltött, ezáltal visszavezet az örök paradicsomba.

Én gyakran fel sem fogom mit jelent ez. Remélem, hogy majd a Kongresszuson a közösségben megélt találkozásban újabb kegyelmet kapok ahhoz, hogy tudatosan mellette döntsek minden nap.

Hívlak benneteket is, hogy csatlakozzatok az ünneplők csapatához, erősödjünk meg együtt, hogy mi is tudjunk mesélni majd valakinek erről a felejthetetlen ünnepről.

Regisztrálni a Kongresszus honlapján tudtok: <https://www.iec2020.hu/hu/regisztracio>

Aki elakad vele, keressen, szívesen segítek!
Gáspár Gabus

Egy régi karácsony

Az ötvenes évek vége felé jártunk. A mai életfeltételeink messzemenően túlhaladnak minden képzeletet, mellyel egykor a jövőnkől ábrándoztunk! A komfortot az otthonainkban, a fogyasztói társadalmat minden áldásával és átkával, nem láthatta előre senki, s mert nem ismertük, nem is hiányzott.

Felénk nagyobb volt a szegénység az akkor átlagosnak mondott családok életviteléhez képest, de a szüleink a miénktől is nagyságrendekkel rosszabb körülmények között éltek gyermekként - tüzelő, élelmiszer, ruházat és higiéné vonatkozásában. Mi négyen voltunk testvérek, hatan aludtunk egy ágyban, egy szobakonyhás lakásban. Télen csak a szobát fűtöttük gyéren, s ott is főztünk. Reggelre az ablakok mindig jégvirággal voltak díszítve olyan vastagon, hogy nem ritkán még napközben sem hagyták el az üveget.

Nem voltam még öt éves sem, amikor megszületett a legkisebbik testvérünk. Nagyon vártam, úgy emlékszem a hazahozatalára, mintha tegnap lett volna. Akkoriban az otthonukban születtek az asszonyok, én is otthon születtem, de ő már Jászberényben, a kórházban. Rengeteget törődtem vele, vigyázását teljesen rám lehetett bízni. Egész nap képes voltam mellette ülni és vigyázni, figyelni őt. Anyám hálás volt ezért, hisz bőven akadt tennivalója, én meg akkor is,

később is, mindenben az ő kedvét és örömét kerestem.

A karácsonyt nagyon vártuk. Nem rogyadozott az asztalunk a finom falatok garmadájától sem ünnepeken, sem hétköznapiokon, de minden évben karácsony előtt pár nappal vágtuk le a féltve nevelt malacunkat, tehát volt hurka, kolbász, hús és hájas tészta a tányérunkon. Fenyőfánk sem volt azokban az években még, csak majd később, de anyám minden évben hozott fenyőágakat és azokat egymáshoz illesztve felszögezte a falra (vályogházunk volt) és hófehér angyalhajjal betakarta. Az angyalhaj, mint egy menyasszony arcát a fátyol, áttetszően fedte a pár szál ágacsokát. A petróleumlámpánk fényénél, apám a fenyőfa előtt térdelve imádkozott és könnyezve mondott hálát azért, hogy jobb körülményeket tud biztosítani a gyerekeinek, mint az ő szülei tudtak biztosítani nekik. Hangosan mondta az imát, mi is, szemeinket lesütve suttoztuk vele, majd énekeltük a karácsonyi dalokat, de ekkor már mi voltunk a hangosabbak. S az öcsém születésének évében először, a karácsony meglepetést tartogatott a gyerekeknek! Apám mind a négy gyermekének ajándékot hozhatott haza a munkahelyéről. Egyikőnk társasjátékot kapott, másikunk mesekönyvet, a harmadik mentőautót, én pedig mindközül a legkülönlegesebbet! Egy műanyag halvány-

kék körhinta volt vékonyka láncokkal felfüggesztett ülésekkel, és az ülésekben picike kis emberfigurákkal. A torkomban érzem most is a szívemet, a látvány lenyűgözött, hisz nem láttunk még ilyet soha! Babáink (házi készítésűek) a varrónőktől kapott szabáshulladékokból saját kézzel varrott ruhákba voltak öltöztetve, kukoricacsutkákkal és csuhékkal és babszemekkel játszottunk! Ezt a hintát még

tekerni is lehetett és a kis székek ugyan úgy, mint a búcsúból ismert nagy körhinták székei, repültek, szálltak a kis utazókkal. Az öcsémrel való törődésemért kaptam ezt a legdrágább, életem első igazi játékát. Emlékét itt hordozom a szívemben, és ma már nem az értékes játék miatt! 1958-at írtunk.

Áldott ünnepet kívánok mindenkinek!

Czibak Ilona

Szentlélek Szeminárium - Újpest

Plébániánkon 2020. január 29. és március 25. között szervezünk Szentlélek szemináriumot, azaz Élet a Lélekben szemináriumot.

Amikor meghirdetnek egy programot, általában az az első kérdésünk, hogy meddig tart. Talán elbizonytalanít a kilenc héten át tartó szeminárium maratoni hosszúsága. Azt gondoljuk, ekkora áldozatot nem tudunk hozni, még önmagukért sem. A mai rohanó világban mindent az idő határoz meg. Pedig, ha tudnánk, hogy életünk legnagyobb kalandját élhetjük át, nem érdekelne bennünket az idő. Valóban egy nagy lehetőségről van szó.

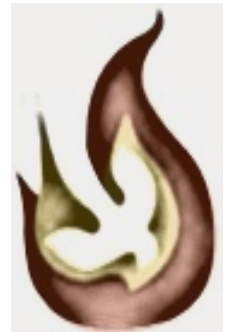
A szeminárium során heti rendszerességgel találkozunk, tanításokat hallgatunk, és kiscsoportos beszélgetések során megosztjuk egymással gondolatainkat. Hazatérve pedig minden nap csendes perceket töltünk az Úrral a Szentírás szavain elmélkedve. „A Szentlélek szeminárium ugyanis rávesz bennünket arra, hogy rendszeresen olvassuk a Szentírást. Valljuk be, hogy ez sem tartozik a hasznos szokásaink közé. Pedig mindannyiszor, amikor kinyitjuk a Bibliát, abban a pillanatban beszél hozzánk az Isten.” (Szentesi Csaba atya)

„A szeminárium bátorítást kíván nyújtani, hogy merjed teljes szívvel élni az evangéliumot, merjél hinni Isten határtalan szeretetében... Merjél hinni abban, hogy a keresztény élet győzelmes élet (Jn 8,32; 6,47), örömteli élet (Jn 15,14; 17,13), erővel teli élet (2Kor 12,10). Ez az evangéliumi hit az egyetlen orvosság a mai kor betegségeire: a szorongásokra, reménytelenségre, erőtlenségre és közömbösségre. Aki szívébe fogadja a Szentlelket, annak személyisége csodálatos módon kibontakozik és beteljesül.

Isten teremtfői szándékát valósítja meg, aki kezdettől fogva Fiához, Jézushoz akar hasonlóvá tenni mindenkit (Róm 8,29).” (Fábry Kornél atya)

Bízunk benne, hogy a heti találkozások segítenek abban is, hogy a plébániai közösségünk megerősödjön. Egyedül ugyanis senki nem lehet jó keresztény, mert a keresztény közösség Krisztus titokzatos teste. A közösségben vagyunk képesek arra, hogy akár százszoros termést hozzunk. Szükségünk van másokra, mert ez tart meg minket, e nélkül kialszik a Lélek tüze, és elveszítjük örömünket, tisztán látásunkat és nem lesz erőnk a jó megtételére.

A 2020. január 29-én induló szeminárium szerda esténként a mise után, 19:15-től 21.30-ig tart. Kérünk, legkésőbb január 19-ig jelentkezni név, email cím, telefon és a korod megadásával a plébániai irodában, sekrestyében.

A szentszem2020.blogspot.com címen elérhető blogon pedig folyamatosan igyekszünk lelki háttérrel biztosítani a szemináriumig azoknak, akik tervezik, hogy részt vesznek, akik még gondolkodnak, hogy jelentkezzenek-e, ill. bárkinek, aki szívesen töltökezne/ merítene az írásokból. A blog Információk, tudnivalók c. bejegyzésében megtaláljátok a részletes programot, a tanítókat, és az online jelentkezés linkjét is.

Gyertek és hívjatok másokat is!

Szent Márk közösség, Mátyus Edina

Plébániánk honlapja:

Ezt az újságot is olvashatod színesben plébániánk honlapján. Ezenkívül a heti hirdetések, a miserend, a heti prédikációk, is olvashatóak honlapunkon! Keresd fel! www.egekkiralyneja.hu

Komatál

Olyan régóta él és formálódik a komatál hagyománya, hogy eredetéről csak feltevések vannak. A hagyomány szerint az újszülött gyermek családjához két hétig váltva járnak az asszonyok, és főtt étellel, tanácsokkal támogatják az édesanyát, hogy a gyermekágyi időszakban minél többet tudjon feküdni, és csak a gyermekével kelljen foglalkoznia.

Templomunkban, a Szent Rita baba-mama klub megalakulása óta él a hagyomány. Ezzel a gesztussal támogatjuk közösségünk tagjait a gyermekágyas időszakban, hiszen édesanyaként mindannyian megtapasztaltuk ennek a csodálatos időszaknak a velejáró nehézségeit is. Ez a szülést követő első gesztus és a klubalkalmak segítenek abban,

hogy támogassuk és megerősítsük egymást anyai feladatainkban.

A Nemzeti Művelődési Intézet idén Komatál pályázatot hirdetett, melynek keretén belül a hagyománnyal kapcsolatos, Magyar Népművészek által készített termékeit lehetett elnyerni. Mi is éltünk a lehetőséggel, és immár három csodálatos kézműves termékkel gazdagodott klubunk: *Ángyán Csilla* által készített Rábaközi ételhordóval, *Kada Andrásné* által készített subrikás komakendővel, és *Dobinszki Csilla* nemezből készült keresztelő cipőcskéjével.

Hálával és büszkeséggel a szívünkben fogjuk folytatni ezt a közösségünket építő hagyományt, ezekkel a gyönyörű kézműves termékekkel!

Kolbl-W. Dorottya

Szent II. János Pál pápa: Újévi ima

Egyetlen Isten! Atya, Fiú és Szentlélek! Neked ajánljuk ma az emberi idő új kezdetét, az évet, amely most kezdődik. Neked ajánljuk, aki kezdetnélküli Kezdet vagy, Aki igazság és Szeretet vagy, Aki Mindenhatóság és Irgalmasság vagy. Te légy jelen benne, és cselekedjél benne! Mert Általad élünk, mozgunk és vagyunk. Az új évnek ezt az első napját az Ige földi születése titkával egyesítjük.

Ő a Fiú, akit Te, Atya, az emberiségnek ajándékoztál, hogy egy legyen velünk. Ma különös szeretettel és gyöngédséggel vesszük körül a názáreti Szűz anyaságát,

Akit Te, örök Atya, kiválasztottál, hogy a Te Fiad édesanyja legyen a Szentlélek műve által, Aki a mi Szeretetünk a kimondhatatlan Háromság titkában.

Üdvözlünk, új év, a liturgia mai szövegével: „Áldjon meg Téged az Úr és oltalmazzon! Fordítsa feléd orcáját, és legyen hozzád kegyes! Tekintsen rád az Úr, és adjon békességet!”

Újév alkalmával ezeket a kívánságokat fejezzük ki kölcsönösen egymásnak: Jézus Krisztus nevében kezdünk újra! Az Ő neve azt jelenti: Isten üdvözít!

Ámen!

2019-es év számokban

Habár még 14 nap van hátra az újság lezárásakor az évből, a számok már nem nagyon fognak változni plébániánkon.

Keresztelések száma:

Idén 71 keresztelő volt. Ebből 2 felnőtt és két iskolás korú gyermek. 5 éve 70, tíz éve 75 volt a keresztelések száma. A 2000-es évek óta stabil szám.

Házasságkötések száma:

Ebben az évben 23 esküvő volt templomunkban. Öt éve 25, 10 éve 24, de 15 éve csak 8. Mostanában a húszon egynéhány esketés a jellemző.

Az egyházi temetések száma:

Ebben az évben 76. Öt éve 74, tíz éve 99, 15 éve 171. Az utóbbi 10 évben sokan hazaviszik, illetve ki sem kéri elhunytjuk urnáját, és növekszik a polgári búcsúztatók száma. Ezért a csökkenés.

Elsőáldozók száma:

Ebben az évben 21 általános iskolás gyerek volt elsőáldozó. A jövő évre eddig 23 jelentkezőnk van. Ez valamennyivel több, mint

a 2000-es évek elején, akkor 12-14 volt a jellemző.

Ólomüveg ablakok támogatása:

A kedves hívektől 4.667.000 Ft gyűlt össze eddig az ólomüveg-ablakok restaurálásra. Az elkészülő szentélybeli ablakhoz a védőüvegezést január hónapban készítik el. Majd március közepétől folytatódik a restaurálás. Még 4 ablakra van pénz. Másfél ablakra maradt az idei pályázatokból, és 2,5 fél a hívek adományából. Az adománygyűjtést ezért természetesen folytatjuk. Köszönünk minden egyes forintnyi támogatást!

Szentmisek száma:

Ebben az évben 288 misén volt szándék 232 befizettet, kért szentmise és 56, amit a plébános a hívekért imádkozott. Ezenkívül volt 59 igeliturgia áldoztatással a plébános atya szabadnapjain, táborok stb. idején. Tehát 513 szentmise volt ebben az évben, ez azt jelenti, hogy 225 misének nem volt imaszándéka.

Egyházi adó, hozzájárulás

Plébániánk a hívek adományából él és áll fenn. Azért tudunk plébánost, sekrestyést, kántort alkalmazni, a plébániai, templomi fűtést, világítást fizetni, a templomi kiadásokat rendezni, mert akadnak egyházi adót fizető személyek. Az egyházi adó befizethető a sekrestyében a misék után; a plébániai irodában, irodaidőben; valamint csekken és átutalással. Az egyházi adó mértéke a nettó jövedelem 0,5 – 1%-a. Fizethető év egy, vagy több alkalommal. A plébánia bankszámlaszáma: Újpesti Főplébánia 11704007-20024523

Ha egyházi adóján felül van rá lehetősége, és rászoruló családokat külön is támogatna plébániánkról, írja rá az átutalásra: rászorulókról részére. Természetesen a segélyből élők, részmunkaidősök stb. nem várunk el rendszeres adófizetést. A Jó Isten jutalmazza meg minden nagylelkű

adományozót! Kérjük a csekken, vagy átutaláson feltüntetni a pontos nevet, címet, és azt, hogy mennyi főre, hány kereső után fizetik az egyházi adót. Köszönjük, hogy hozzájárul egyháza fenntartásához!

Más forrásunk nincs, csak ez. A pályázatok pénze céltámogatás volt az üvegablakokra, táborokra, hittanos programokra. Az egyházmegye felé is kell járulékot fizetnünk: 1.248.000 Ft lesz a jövő évi befizetésünk az érsekségnek. Ezt is ki kell gazdálkodnunk bevételeinkből, vagyis a hívek adományából. Az adója 1 %-a a központi, egyházmegyei, püspökségi kiadásokat fedezi, mint kispapok képzését, központi rendezvényeket is.

Az adó 1% -ának felajánlása: A Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011

A másik 1%-ról való rendelkezésre ajánlott Alapítvány: Újpesti Keresztény Megújulási Alapítvány - adószáma: 18021743-1-41

Boldogságos Szűz Mária, Istenanya!

Mindig nagy tisztelettel gondoltam rád, mint Urunk, Jézus anyjára, és az én égi édesanyámra. De tudom, jobban meg kell értenem, hogy te a mi anyánk vagy, vagyis az egész egyházé. Te is azt akarod, amit szent Fiad: legyünk egyek valamennyien! Segíts megtalálnunk helyünket ebben a világban, és őrző anyai szemed legyen felettünk, nemzetünkön, egyházadon. - Ámen.

Tudod-e?

Tudod-e mit jelent az Aprószentek ünnepi suprikálás?

Más szavakkal csapulás, subározás, odoricsolás, vagy mustározás?

Aprószentek ünnepe december 28.

A betlehemi gyermekgyilkosság ártatlan áldozatai. Az Egyház vértanúként tiszteli ezeket az apró szenteket, akik szóval még nem tudtak vallomást tenni Krisztusról, a vérük hullásával azonban tanúsították, hogy Ő az, akiről a próféták jövendöltek.

Aprószentek napján a Heródes király által lemészárolt kisdedekre emlékszünk.

Heródes a Napkeleti bölcsektől megtudta, hogy azok a "zsidók újszülött királyát" keresik. Mivel a bölcsek nem tértek vissza hozzá, írástudói segítségével derítette ki, hogy a gyermek Betlehemben született meg. Hogy a „konkurenciával” végezzen, Heródes Betlehemben és környékén az összes kétévesnél fiatalabb fiúgyermeket megölette. Így akarta biztosítani, hogy a "zsidók újszülött királya" ne maradhasson életben. E gyermekmészárlás áldozatait nevezi a magyar nép aprószenteknek.

Jézus úgy maradt életben, hogy Józsefnek álmában megjelent egy angyal. Arra utasította, hogy a szent család meneküljön Egyiptomba Heródes vérengzése elől.

Az aprószentek napi vesszőzés az egész magyar nyelvterületen szokás volt, Erdélyben és Moldvában még ma is élő szokás. Már az 1400-as évektől sok leírás van róla. A fiúgyermek megvesszőzése a

betlehemi kicsinyek szenvedéseire utal. A lányokét úgy magyarázzák, hogy betlehemben a fiúgyermekek haltak meg, és ezért - az igazságosság nevében- ezen a napon a lányoknak is kell szenvedni.

Hányan vannak az aprószentek? A kérdést Bálint Sándor népszokásgyűjtéséből ismerhetjük, és a választ is megkapjuk: száznegyvennégyezren. Ezt kell felelnie annak a gyermeknek, akit e napon mustármagért küldenek a szomszédba. Akár tudja, akár nem, a megvesszőzést, vagyis suprikálást meg nem úszhatja.

A szokásnak kettős magyarázata van: egyrészt pogány eredetű szokás, mely termékenység- és egészség-varázslással függ össze. Másfelől a bibliai történetből eredő keresztény szokás.

Az aprószentek napján szokásban volt vesszőzés a mártírrá lett kisgyermekek fájdalmára hivatott emlékeztetni. Sokfelé házról házra jártak a legények és a meglelt férfiak is, hogy a jelképes suprikálással büntessék a lányokat, mondván, Betlehemben a fiúk szenvedtek, hát most szenvedjenek a lányok. Vidám mondókák, jókívánságok, babonás szokások szőtték át sokfelé a suprikálást. A vesszőzést jókívánságok követték, majd az elengedhetetlen traktálás.

Sokfelé a pap a vesszőket előtte megáldotta a templomban.

Tudod-e, mit jelent a „János áldás”

De ha már választani kellene az év végi népszokások között, a december 27-i „János áldás” Szent János evangélista ünnepén, ez nekem jobban tetszik. Ennek része az új bor megáldása, ma is létező templomi liturgia.

Urunk, Istenünk! Ajándékozó kezeddel áldd meg és szenteld meg ezt a bort. Szent János apostol és evangélista közbenjárására áldd meg és oltalmazd mindazokat a benned hívókat is, akik ebből a borból isznak. És miként Szent Jánosnak nem ártott meg a neki adott mérgezett ital, ugyanúgy mindazok, akik Szent János tiszteletére ebből isznak, az ő érdemeiért maradjanak mentesek minden mérgező és ártó hatástól. Add, hogy akik ezt megízlelik, azok szent neved segítségével

hívására erőt és üdvösséget nyerjenek. Krisztus, a mi Urunk által.

Áldd meg, Urunk, Istenünk ezt a bort, hogy üdvösséges oltalmul szolgáljon mindazoknak, akik isznak belőle. Add, hogy akik ezt megízlelik, azok szent neved segítségével hívására erőt és üdvösséget nyerjenek. Krisztus, a mi Urunk által.

És a mindenható Istennek: az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek áldása szálljon erre a borra, és mindazokra, akik azzal Isten szándéka szerint élnek, és ez az áldás maradjon velük mindenkor.

A Szent János pohara vagy János pohár elnevezés az egyháznak az ősi hagyományokat – itt a boráldozatot – megváltoztatni, és a rossz szokásokat – a

részegeskedést – zabolázni törekvő tevékenységében gyökerezik. Az elnevezés a János napi, december 27-én tartott borszentelésből, és abból a legendából fakadt, amely szerint János apostol Aristodemost akarván megtéríteni, megitta a mérgezett bort, de az nem ártott meg neki.

Innen ered egyébként János poharának még a búcsúital jellege és gyakorlata is. Vendégségben búcsúzáskor még inni egy jó pohár erős szeszesitalt, de úgy, hogy az ne ártson, mert szent János apostol véd.

Tudod-e miért megy évente kb. 100.000 osztrák gyerek betlehemezni?

December 27. és január 6. között közel 100.000 osztrák gyerek jár házról házra Ausztriában, hogy a három királyok nyomát követve jókívánságokat, áldást vigyenek az embereknek. A népi betlehemes játék célja a jótékonyosság.

A jótékony betlehemezők célja, hogy az összegyűjtött adományokkal a szegénységben élő gyerekeket segítsék. Az elmúlt évben 16,2 millió eurót adományoztak országszerte, mellyel az osztrák katolikus ifjúsági szervezet, a Jungschar (KJS) mintegy ötszáz projektet támogat húsz afrikai, latin-amerikai és ázsiai országban. Évente egymillió gyermek életkörülményeinek javításához tudnak hozzájárulni a gyűjtéssel. A támogatások a gyerekek iskolába járásának

megkönnyítését, a gyerekmunka megszüntetését, az élelmiszerellátás biztonságát célozzák. A jókívánságokat mondó gyerekek becslések szerint 420 ezer kilométert tesznek meg január 6-áig Ausztriában. Egy-egy „csillagénekes” átlagosan 200-210 eurót „énekel össze”.

Hagyomány, hogy a gyerekek felkeresik az egyházi, politikai élet prominenseit is.

A háromkirály-járók a jókívánságokat az országhatáron túlra is elviszik: német nyelvterületekről, így Ausztriából, Németországból, Svájcban érkező „csillagénekesek” vesznek részt Ferenc pápa újévi szentmiséjén, Brüsszelben pedig előreláthatólag fogadja őket az Európai Parlament elnöke is.

Családi nyári tábor

2020. augusztus 14-18, péntek estétől, kedd reggelig!

Azért lehet jó időpont, mert utána a négy napos hosszú hétvége jön, 20-23-ig!

Hol? Szigetszentmárton, a Csepel szigeten. Mártontábor. Voltunk megnézni! Sok és nagyon jó állapotú faház található. Kényelmes szobák, sok mellékhelyiség, jó felszerelés, sok közösségi tér. Szép Kis-Duna part. Nincs messze Budapesttől. A Ráckevei hévvel is el lehet ide jutni.

Kik jöhetnek? - Családok gyerekekkel. Párok gyerek nélkül. Hittanos gyerekek szülők nélkül is.

Nézd meg a tábor honlapját: www.martonitabor.hu/ Írd be a naptáradba az időpontot!

Újabb út a Szentföldre?

Gondolom sokaknak fejében megfordult, de jó lenne ide eljutni! Szívesen szervezek újabb utat is a Szentföldre, ha lenne elég jelentkező a plébániáról! Minimum 40 fő, ebből legalább 35 fő plébániai tag. (A többi lehet barát, vagy rokon.) - Ugyanígy 9 teljes nap. Arra gondoltam, hogy az őszi szünetben, mert ekkor, akinek iskolás gyermeke van, talán el tudja passzolni. Persze van másik akadály is, a pénz. Körülbelül 1100 dollár és a repülőjegy ára a 9 napos út költsége + a költőpénz. 2020. október 23-31 között. Vagy október 22-30 között. A repülőjegy, ha jól ügyeskedek lehet jóval olcsóbb is, mint az idén. Az idei szervezés volt a tanulópénz. Kinek lenne kedve hozzá? Ha igen, várok visszajelzést!

Karácsonyi fohász

Uram, születésed szép ünnepén bizalommal kérlek. Uram, adj nekem fület, hogy halljam a hangodat, és nyisd meg a szívemet, hogy befogadjam életembe Igédet!

Újítsd meg bennem a hit lelkét, hogy fel tudjam fogni, amit ma üzensz nekem! Add, hogy fenntartás nélkül elfogadjam akaratomat! Kelj életre a szívem mélyén. Ámen.

Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek

Karácsonyi miserend

December 25, szerda, Urunk születése: 9; 11 és este 6 órakor lesz szentmise

December 26 csütörtök, Szent István vértanú ünnepén egy ünnepi szentmise lesz templomunkban, délelőtt 9 órakor.

Év végi, új évi miserend

December 27, pénteken, igeliturgia lesz áldoztatással, reggel 7.30-kor, de lesz egész napos szentségimádás a sekrestyében, 8 órától 17 óráig!

December 29, vasárnap, Szent család vasárnapja. A 9 órai szentmisében családok, házaspárok ministrálnak, olvasnak, és kapnak áldást.

December 31, kedd: este 18 órakor lesz a szokásos év végi hálaadó szentmise.

Január 1, szerda Újév, Szűz Márai Istenanyaságának főünnepé. Kötelező mise hallgatású ünnep. Szentmisék reggel 9, 11 és este 6 órakor lesznek. De elvileg a szilveszter esti mise is érvényes elsejére.

Január 6, hétfő, vízkereszt, Urunk megjelenése. Előtte vasárnap a szokásos miserend lesz. Vízkereszt szintén kötelező misehallgatású ünnep. Vízkeresztmi mise vasárnap este 6 órakor, majd az ünnep napján, hétfőn reggel 7.30 és este 6 órakor lesz. Vízszenteléssel egybekötve. Aki hoz kis üvegcsét, vihet haza a szenteltvízből!

Házzszentelés, lakás szentelés szokása

Vízkereszt ünnepéhez kötődik a lakás szentelés, házzszentelés szertartása. Aki szeretné, hogy a plébános atya megáldja otthonát, jelentkezzen időpont egyeztetésre. A házzszentelés nem kerül külön pénzbe!

Esperes-kerületi szentségimádások

Folytatjuk a tavaly megkezdett esperes-kerületi közös szentségimádásokat, így is készülve a NEK 2020-ra. Kapcsolódjatok be! Minden hónapban egy-egy templomban, közös szentségimádás lesz, majd koncelebrált szentmise a környék papjaival! Az illető templom szentségimádási napját választottuk ki lehetőségnek!

- December 27, péntek. Boldog Salkaházi Sára templom, a Bp. XV. a Szerencs utca végénél.

17-kor szentóra. 18 órakor szentmise.

- Január 16, csütörtök: Rákospalota Kertvárosi Szent Margit templom.

17-kor szentóra, 18 órakor közös szentmise.

- Február 7, péntek: Nálunk. Ez a mi szentségimádási napunk. 8 – 17-ig csendes szentségimádás a sekrestyében, 17-18-ig vezetett szentségimádás a templomban. 18 órakor ünnepi szentmise, Emmanuel atyával.

Irodai szolgálat

Iroda szolgálat a plébánián: Szent István tér 21. Szerda és péntek délután 15.00 – 17.30 óráig. - **December 21 és január 2 között az irodai szolgálat szünetel!** De lehet keresni és hívni a plébános atyát a szentmisék után a sekrestyében, és telefonon 06-30-436-2441

Plébániai levelezőlista

Kedves főplébániai tag! Csatlakozz levelező listánkhoz: hírek, kérések, megosztások, politika mentesen plébániánk életéről, Barátunk! Ha katolikus vagy, ide fizetsz egyházi adót, ide jársz templomba hozzánk, akkor jelentkezz! Jelentkezéshez töltsd ki: <http://tinyurl.com/EgekLista>

Szentmise mondatás

Szentmisét minden jó szándékra lehet mondani! Élőkért, holtakért, gyógyulásért, megtérésért, családjáért. A csendes mise, amikor kántorunk nem ér rá, csupán 1500 Ft. Az orgonás szentmise csak 3300. Ft. Viszont a szentmisének végtelen kegyelmi értéke van. Néhány évvel ezelőtt még egész évre előre íratott szentmisét, nem is volt üres nap. Végtelen értékű a mise, és a jelenlevők is imádkoznak a szándékodra. Szentmisét kérni a vasárnaponként a sekrestyében is lehet a szentmisék után. Valamint szerdán és pénteken délután 15-17 között irodaidőben a plébánián. Vagy e-mailben is lehet a plébános atyánál.

Főplébánia Hírlevél. Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia időszaki lapja.

Megjelent 620 példányban. Szerkesztette: Horváth Zoltán plébános.

Nyelvi lektor: Mátyus Norbert. A következő szám nagybőjt elején jelenik meg!

Áldott, békés, meghitt karácsonyt kívánunk minden hívőnknek!